

Vyřazení Číny z tendru na výstavbu Dukovan je chybou

Je chybou, že jsme vyřadili čínského zájemce. Snížila by se cena projektu a zároveň cena energií Bezpečnostní rada státu se shodla na postupu při dostavbě jaderného bloku v Dukovanech. Šanci dostanou zájemci ze čtyř zemí, včetně ruského Rosatomu. To bylo téma pondělního pořadu České televize Devadesátka, kde byli hostem, kromě 1. místopředsedy a předsedy ÚV KSČM Vojtěcha Filipa, také předseda KDU-ČSL Marian Jurečka, poslanec Pirátské strany Jan Lipavský a vicepremiér Karel Havlíček (hnutí ANO). "Když už byla ta první velká energetická konference, kterou jsme organizovali v Poslanecké sněmovně před dvěma lety, tak musím říct, že my jsme všichni velvyslanci všech šesti zemí výrobců jaderných technologií děkovali od Číny přes Koreu, Japonsko, Francii až po Rusko, až po Spojené státy americké. Takže já si myslím, že je chyba, že jsme vyřadili čínského zájemce, protože ten tlak na to, aby ta cena byla co nejnižší, je přece tlakem na to, aby energie v České republice byla také pro občany co nejlacinější. To je přece zásadní požadavek každého člověka, aby ze svých daní nemusel platit něco předraženého. Vyřazení Číny mi tedy nepřipadá úplně logické," řekl Filip a poukázal a to, že Evropská unie má smlouvu o strategickém partnerství s Ruskem a například Německo stavi plynovod Nord Stream 2. "Ruská vláda může skrze dostavbu Dukovan ovlivňovat česká rozhodnutí v zahraniční politice. Pokud se vláda rozhodla vyřadit Čínu, měla vyřadit i Rusko," má jasno šéf lidovců Jurečka. „Tohle jsou jen ideologické žvásty, které používají ti, kteří stojí na jedné straně dodavatelského spektra a nahrávají omezování konkurence,“ komentoval Filip kritiku zapojení Rosatomu či CNG. Zdroj Internet

Zcela beze studu...

Máme za sebou svátky jara a počasí připomíná více zimu, a tak abych přišel v době spíše k zamyšlení než k silným výrokům, podělím se s vámi o jednu úvahu, která se i dnešních dnů týká. Šéf resortu obrany, bývalý policista, Lubomír Metnar, je známý svými siláckými prohlášeními o své rezignaci na ministerskou funkci. Učinil tak nejen při jeho »neumysléném« plagiátorství při psaní diplomové práce, napsal pak opakovaně po schválení rozpočtu a převedení 10 miliard z rozpočtové kapitoly obrany do rozpočtové rezervy vlády. A zatím mu vše vyšlo. Pan ministr totiž nabyl dojmu, že je nepostradatelný a odepřít mu ničeho nelze. Není sám. Zařadil se do exkluzivní skupiny ministrů Babišovy vlády, kterým nějaká pravidla nic neříkají. Tu jeden ministr vyžaduje přednost při pietním aktu rozloučení s Karlem Göttem, tu jiný v době uzavření restaurací v nich pořádá pracovní porady, třetí nárokuje velvyslancecký post a čtvrtý, ministr obrany, předbíhá při katastrofálním nedostatku vakcín při očkování. V době, kdy velká část seniorů a lidí trpících závažnými zdravotními problémy čeká na opakovaně oddalovaný začátek, byť jen registrace o očkování a premiér kritizuje kde koho, předešlým pak Evropskou unii za nespravedlivé rozdělování vakcín, třiapadesátiletý (!) Metnar, který v nedávné době COVID-19 prodělal a má tedy imunitu, se nechá, včetně členů jeho ochranky před mimořádně důležitou a odkladu nesnášející cestou do Afriky, v Ústřední vojenské nemocnici očkovat. Požehnaní křtakovému postupu mu písemně udělil ministr zdravotnictví stejného dresu. Jiného člena vládního týmu, který má cestování do zahraničí v popisu práce a cestuje více než Metnar však nic takového nenapadlo. Jen těžko lze úspěšně opakovaně vyzývat občany k dodržování všech pravidel a omezení, nedodrží-li je sami členové vlády. Už moudrý Seneca pravil: »Co nezakazuje zákon, zakazuje stud.« Tak tedy, co teď s tím. Ale myslím, že už vím.

Vojtěch FILIP, 1. místopředseda Poslanecké sněmovny a předseda ÚV KSČM

Z jednání zastupitelstva Středočeského kraje

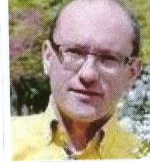
Zastupitelstvo Středočeského kraje škrtilo školy a zdražovalo jízdné

Zastupitelstvo Středočeského kraje 29. března schválilo silou vládnoucí koalice STAN-ODS-Piráti-Spojenci avizované zdražení jízdného v integrované hromadné dopravě. Po zrušení středočeského jízdného, které umožňovalo cestovat zdarma žákům, studentům, učňům i seniorům nad 65 let, je to další útok na peněženky Středočechů, kteří od poloviny roku nově zaplatí za jednotlivé jízdné i časové kupóny zhruba o 25% více. Ve hře je navíc i snižování rozsahu dopravní obslužnosti a kvality cestování.

Zastupitelstvo rovněž začalo škrtnat i střední školy. Bez optimalizační koncepce dostalo stopku Gymnázium pod Svatou Horu v Příbrami, Střední odborná škola a učiliště ve Středoklukách na Praze-západ a Integrovaná střední škola v Jesenici na Rakovnicku. Také v tomto bodě nepomohly ani petice, argumenty či vystoupení občanů přímo na jednání. Navíc - je to jen začátek škrtnů, celkem se má prý rušit či slučovat až 30 škol. S velkou slávou byl vyhlášen další ročník Fondu kultury a obnovy památek. Je správné, že úpravami fondu bylo reagováno na pandemickou situaci a podporovány jsou i činnosti spolků, které se kultuře věnují, ale že dotačním titulům je vyhrazeno o desítky procent méně prostředků než loni, to se již neuvádí. Mlčením se přešla také aktualizace koncepce podpory regionálních funkcí knihoven, ve které se zastavila slibně se rozvíjející podpora stovek obecních knihoven, které mohou mít právě v čase povodivém klíčovou roli v oživování malých obcí.

Světlou výjimkou ve škrtech tak může být jen nový fond cyklistické infrastruktury, tedy pokud nebude znamenat rezignaci kraje na stavbu cyklostezek a cyklotras. A také fond podpory bydlení, který se zřejmě symbolicky inspirovuje u volební priority komunistů, ale ke komplexnosti návrhu KSČM a k dostatečnému krytí má neskutečně daleko. Symbolický a bytovou krizi neřešící dar obcím kupodivu podpořili i ti, kteří se za svého starostování obecního bytového fondu vesele zbavovali. Zdeněk Štefek

Dojná kráva jménem NATO proti Rusku

Česká pravice, Ukrajina a řada západních zemí si už nevidí ani na špičku nosu, když absurdně kritizují Rusko už i za to, že si přesouvá svá vlastní vojska na svém vlastním území. Zatímco západní země (v čele s USA a NATO) posílají vojska po celém světě do ilegálních válek a na vytváření napětí. Na tomto příkladu můžeme vidět, kdo záměrně vytváří napětí. Není to Rusko, které si na svém vlastním území může v rámci armády dělat, co chce, ale jsou to mnohé západní země, které se k Rusku přibližují svými armádami a pak ho absurdně záměrně obviňují, že eskaluje napětí. Musíme si uvědomit, že Rusko se povětšinou brání expanzi NATO směrem k jeho hranicím (jinak by se požadály různé přesuny vojsk přes členské země NATO, Českou republiku nevyjímaje). S tím souvisí otázka, z jakého důvodu se NATO rozrůstá právě směrem k Rusku? Kdyby mělo NATO za cíl udržení míru na světě, tak přeci Rusko pozve ke vstupu do svých struktur, nebo snad ne? O to ale tomuto spolku, kde povětšinou rozhodují USA v rámci pořádkání ilegálních (a jiných) válek, nejde. Musíme si tedy položit otázku, zda NATO bylo opravdu založeno jako obranný pakt v roce 1949, když Varšavská smlouva vznikla až v roce 1955? Na to si odpovíme každý sám. Dnes se mnohé členské země NATO po boku USA účastní ilegálních válek, které jsou pečlivě připraveny PR agenturami a médii. Ve své podstatě se v médiích nejprve ukáže na ten či onen stát, živě se informuje například o tom, že má nebezpečné zbraně hromadného ničení (jako v případě Iráku), nebo že na jeho území jsou bud omezována lidská práva, nebo že se na jeho území zdržují teroristé, a proto je nutný zásah zvenčí, aby tato údajná nespravedlnost byla odstraněna. USA zahajují různé války, včetně ilegálních, které nemají žádné opodstatnění než vojenskostrategické, kterým USA rozšiřují sféru svého vlivu a ničí potenciální alternativní politicko-ekonomická uspořádání.

Nepřímou se na těchto ilegálních válkách podílejí členské země NATO, už jen proto, že přispívají mnoho financí (procenta ze svého HDP) na činnost tohoto paktu a jsou následně (zne)užívány těmi, kteří chtějí pořádat vojenské šarvátky, jako ochotné „dojně krávy“. Je zřejmé, že když bylo NATO vytvořeno jako obranný pakt proti Sovětskému svazu nebo Varšavské smlouvě, dnes by nemělo existovat, protože fakticky už neexistuje nic, proti čemu byl onen pakt ustanoven. Ovšem po roce 1991, kdy se rozpadl jak SSSR a svoji činnost ukončila Varšavská smlouva, ale stále existuje NATO a jako nepřítel si pod vedoucí úlohou USA určilo Rusko, jakožto nástupnický stát SSSR. To znamená, že cílem NATO není mírová stabilita, ale destabilita (případně válečná stabilita) a to podle země, která zdaleka nejvíce platí kasu paktu - tedy USA. Ostatní členské země jsou hlavně donátory, kteří platí na různé vojenské hrátky, a dílem přispívají do konkrétních bojů.

Proč tedy vlastně všichni uvedení kritizují Rusko za přesuny své armády po svém vlastním území? Je to proto, že dnes je Rusko (ale také stále více i Čína) vykreslováno zejména USA jako nesvobodný, potažmo totalitární svět. Jedná se o myšlenkovou zkratku z doby studené války, kdy se USA stavěly do pozice vůdce svobodného (čti: oligarchického) světa proti tomu jinému - v té době socialistickému. Úpadek USA se ale touto novou geopolitickou hrou nedá zastavit a USA nejsou schopny zabrzdit Rusko, Čínu a mnoho dalších zemí v jejich rozvoji. Jan Klán, sociolog

Ne škrtnu veřejných služeb!

Zastupitelstvo Středočeského kraje 29. března schválilo silou vládnoucí koalice STAN-ODS-Piráti-Spojenci zdražení jízdného v integrované hromadné dopravě. Po zrušení středočeského jízdného, které umožňovalo cestovat zdarma žákům, studentům, učňům i seniorům nad 65 let, je to další útok na peněženky Středočechů, kteří od poloviny roku nově zaplatí za jednotlivé jízdné i časové kupóny zhruba o 25% více. Ve hře je navíc i snižování rozsahu dopravní obslužnosti a kvality cestování.

S těmito kroky zásadně nesouhlasíme. Vnímáme ekonomické dopady pandemie na dopravu, vnímáme rostoucí náklady na zajištění dopravní obslužnosti. Ale podporu hromadné dopravy považujeme za zásadní službu občanům, za příspěvek k mobilitě občanů i k dostupnosti řady služeb, od zdravotnictví přes školství až po kulturu. Zdražení a omezení hromadné dopravy povede jen k posílení dopravy individuální, k dopravním zácpám, chaosu a k obrovským ekologickým dopadům na naše životní prostředí.

Zastupitelstvo rovněž začalo škrtnat i střední školy. Po zrušení učňovských stipendií tak vzdělávací systém obdržel další rány. Bez optimalizační koncepce dostalo stopku Gymnázium pod Svatou Horu v Příbrami, Střední odborná škola a učiliště ve Středoklukách na Praze-západ a Integrovaná střední škola v Jesenici na Rakovnicku. Celkem se má prý rušit či slučovat až 30 škol.

Také tyto kroky zásadně odmítáme. Nezpochybňujeme nutnost reagovat v systému vzdělávací soustavy na aktuální i dlouhodobé potřeby společnosti, ale bez široce prodiskutované koncepce, která by zohledňovala jak ony potřeby, tak populační prognózu, spádovitost jednotlivých škol i jejich hospodaření, se školy, které mají navíc dobré jméno, tradici i dobrý tým učitelů, rušit nemají.

Středočeský VV KV KSČM, 1. 4. 2021

Říp nám nepatří

Dívám se na horu Říp, která je od nás »cobykamenemdohodil«. Vždycky jsem se domníval, že jako česká národní památka, jež pamatuje mnohé, a díky své pověsti se dokonce stala jakýmsi legendárním místem počátku osídlení naším národem, je jedním z míst, která patří nám všem Čechům. O jeho významu pro nás psal již Kosmas a po něm Dalimil, Václav Hájek i Bohuslav Balbín. Pověst o praotci Čechovi a jeho slovech: »Tady je země zaslíbená,« jsme si mohli přečíst už ve škole, možná v jedné z prvních knih, které jsme přečetli, tedy ve *Starých pověstech českých*. Na paměť porážky Němců v roce 1126 stojí na Řípu rotunda sv. Jiří, která se postupně stala českým poutním místem. V roce 1848 se tady konala lidová manifestace, již vlastně vrcholilo tehdejší české národní probuzení, v roce 1868 odtud byl vezen základní kámen pro stavbu Národního divadla. Konaly se tady tábory lidu proti válce – dokonce v roce 1914 – a proti okupaci – roku 1939, kdy vlastně jsme už byli obsazeni nacisty. Byla to ukázka národního odporu, který ve své masovosti se nechal srovnat s 28. říjnem 1939, proto také následné poutě nacisté už nepřipustili.

Říp opěvovali jako bytostně českou horu básníci Svato-pluk Čech, Jaroslav Vrchlický, Julius Zeyer, Jaroslav Seifert a další. Byl a je pro nás totéž, co pro Armény Ararat.

Jde tedy o horu mající mimořádný význam v našich národních dějinách. Jenže... nepatří nám, českému státu. Podle zápisu, jak je možné si přečíst i na internetu, je podle rozhodnutí z devadesátých let majitelkou rodilá Američanka paní Lobkowicz Margaret Brooks, 280 Dedham Street, 02030 Dover, Massachusetts, USA! Tak je to zapsáno v katastru nemovitostí. Jen rotunda na ní patří církvi. Cesta k ní je však majetkem zmíněné dámy. Takže hora je vlastně americkým majetkem a kdykoli ji paní Margareta může pronajmout americkému státu. Klidně tady může být postaven i americký radar. Mohli bychom vůbec něco namítnout?

Ústecký kraj údajně nabídl odkup Řípu za jednu korunu. To ovšem přijato nebylo. Požadavek zněl na řadu milionů. S tím zase nesouhlasil český stát. A tak se stále díváme na horu, která má být symbolem češství, ale vlastní jí občanka Spojených států, a tudíž je pod jejich ochranou.

Co z toho všeho plyne? Nejen to, že paní Lobkowiczová a její rodina se rozhodli to, co dostali zadarmo a zřejmě to zatím nechtějí užívat, alespoň zpeněžit. Za druhé to, že polistopadové restituční byly opravdu zločinem, a nejen v tomto případě. Za třetí, že i v budoucnu může kdykoli v zájmu »nároků« jednotlivce a jeho práva vlastnit sebrat klidně i to nejcennější všem. Za čtvrté, zájem nadřadit euronijní nebo jiné zákony nad ty naše národní může jednou způsobit, že nám, Čechům, nebude tady u nás nic patřit a budeme jen hosty, pracovními silami, ve své vlastní zemi, kterou jsme zdědili po předcích. A také to, že na Říp se budou dívat jako zmínění Armény na Ararat jen z dálky. A to bych našim potomkům nepřal.

Josef ŠENFELD, předseda OV KSČM Litoměřice

Soutěž Babička roku 2020 ve Středočeském kraji

V Domě kultury na Sítně v Kladně 30. září proběhla soutěž Babička roku 2020, bohužel, z důvodů koronaviru, bez diváků. Jde o soutěž pro babičky od 55 let a probíhá ve všech krajích ČR. Krajské vítězky se účastní celorepublikového finále v Olomouci.

Za LKŽ Kladno byla vybrána předsedkyně Violek Marie Kalousová. O „babičkách“ se porota dozvěděla, kdo je přihlásil, kolik mají vnoučat, jaké mají záliby, co by chtěly porotě zajímavého předvést i jak se dokážou přeměnit v manekýnky při módní přehlídce.

Soutěž uváděl a moderoval zkušený Vladimír Hron, který uměl „babičkám“ pomoci od trémy, aby se v pohodě předvedly v tom nejlepší světle.

Porota neměla jednoduché rozhodování o jejich umístění, protože děvčata byla skvělá ve všech disciplínách.

Naše Maruška byla vyhlášena „Nejstarší babičkou“, s nejvyšším počtem vnoučat a tak si zaslouží poděkování celého našeho klubu za vzorné reprezentování.

M.Möstlová

Maruška Kalousová byla zároveň i reprezentantkou Dia klubu Kladno, za nějž soutěžily i další: Blanka Litterbachová a Eva Suchanová.

Všechna děvčata skvěle uspěla. Nejen Maruška jako Nejstarší babička, ale Eva jako Nejsympatičtější babička a Blanka skončila na krásném 3. místě. Dia klub v této soutěži zazářil. Gratulujeme EV

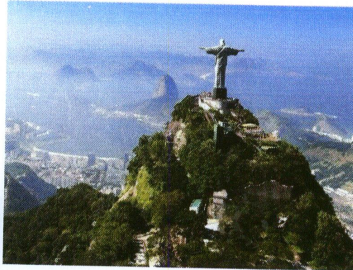

Na žádost autorky Marcely M. zveřejňujeme článek z kroniky DIA Kladno

10 nejzajímavějších míst na světě podle mě (3. část)

Slibil jsem deset nejzajímavějších míst na světě, ale zdá se, že tenhle slib nedokážu dodržet. V posledních 30 letech jsem navštívil přes 70 zemí světa a víte jak je těžké z nich vybrat těch 10 nejzajímavějších? A to ani nemluvíme o tom, že třeba jen na Itálii bych mohl vyčerpat celou kvótu – stačí jen zavzpomínat třeba na Vatikánská muzea, sicilské San Vito či zapomenutou Spertlungu. A tak si říkám, že možná pár míst nad těch 10 slíbených ještě přidám. Snad to nikomu nebude vadit.

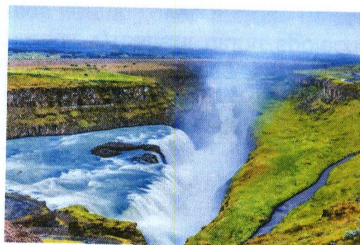
Rio de Janerio

O tomhle městě se občas nepíše příliš pěkně, především z pohledu pouliční kriminality. Já byl v Riu několikrát, strávil jsem zde někdy několik dní, jindy několik týdnů a pohyboval se v něm v různé denní i roční dobu. A nikdy jsem na žádný problém nenarazil. Ale zase je třeba říci, že je dobré vědět kdy a kam chodit a kdy a kam raději nejít. Takže když se soustředím na ty superlativy – nádherné pláže Copacabana či Ipanema, rozmanitá brazilská kuchyně, monumentální Corcovado

(socha Krista) či malebný Sugar Hill (vyhlídkový kopec s lanovkou, kterému se říká Cukrová homole) stojí za to se sem podívat. O Riu se totiž říká, že je to jedno z nejkrásnějších měst světa. Vyplatí se sem přiletět třeba i jen na prodloužený víkend, což můžete pořídit i za méně než 20.000 Kč (mrkněte na naše webovky). Ale můžete to pojímat i jako klasickou letní dovolenou – pláží a zábavy je tady dostatek. Jen je dobré vědět, že léto je tady v zimě a v brazilské zimě, tedy v našem létě tady občas bude i trochu chladněji. Tím myslím, že teploty nemusí jít každý den přes třicítku.

Island

Island je hodně zvláštní země. Sice se formálně řadí pod Evropu, ale s naším kontinentem tam podobu moc nehledějte. Zato uvidíte věci a přírodní útvary, které jinde asi nenajdete. Zvláštní, mnohdy velmi nenostinná krajina, má své osobité kouzlo. Dřív patřil Island k jedním z nejdražších zemí světa. Dát si tady polévku k obědu stálo zhruba to, co jinde plná penze v hotelu i s ubytováním. Ale po ekonomické a bankovní krizi, která postihla tuto zemi

cca před 10 lety, se i místní ceny a kurz islandské koruny dostaly do přijatelných relací. O vodopádech, gejzírech, ledovcích či skalních útvarech nemá cenu hovořit, to najdete v každém průvodci. Takže moje tipy jsou islandští konici a dakota, která poněkud neplánovaně přistála na jedné islandské pláži na místo letiště Keflavíku. A ještě jednu věc je dobré vědět – přesto, že je Island hodně na severu, tak zimy tu nebývají nijak extrémní. Může za to okolní oceán, který zejména krajinu při pobřeží chrání od velkého chladu. Jo, vnitrozemí ostrova v zimě, to už je jiný kafe, tam se v zimě nedostanete. Ale jinak je Island v podstatě celoroční destinace. Kdo má rád bílé noci, ať sem vyrazí od června do září. Kdo touží spatřit polární záři, tak nejlepší podmínky jsou v noci za úprluku od listopadu do března. A kdo se chce vyhnout davům turistů, ten ať sem vyrazí v dubnu nebo v květnu. Za těch 10.000 Kč, na které vás takový výlet může přijít, to fakt stojí.

Takže pokračování ještě nějaká budou ...

L. Peška www.slantour.cz

První člověk ve vesmíru

12. dubna to bude 60 let kdy sovětský kosmonaut major Jurij Alexejevič Gagarin v kosmické lodi Vostok 1. odstartoval z raketové základny, kosmodromu Bajkonur. Loď odstartovala v 9.07.hodin moskevského času. „Поехали! Jedem!“ vykřikl Gagarin, když byl, že se nosná raketa zvedá ze země a míří k nebi. Po třech minutách letu byl odhozen kryt kosmické lodi a Gagarin mohl sledovat dění kolem sebe. V 9.18 se oddělila nosná raketa a kosmická loď už poktačovala sama. Gagarin neustále podával hlášení o průběhu letu, ale ani tak strojově přesný člověk, jakým byl, nemohl zvládnout nával emocí, když poprvé viděl naši Zemi z kosmické výšky. Pak se již disciplinovaně věnoval plnění úkolů. Kabina měla tvar koule o průměru 2,5 metru.

Byla pokryta tepelnými štíty, které ji chránily před teplem, jež se uvolňovalo třením o vzduch při návratu do atmosféry. V tento den obletěl zeměkouli pouze jednou, a přesto se stal objevitelem vesmíru. Ve výšce 7 kilometrů byl Jurij Alexejevič Gagarin z kabiny vystřelen a přistál pomocí padáku poblíž vesnice Smelovka ležící nedaleko města Engels v Saratovské oblasti. První let do vesmíru trval 108 minut. Byl prvním člověkem ve vesmíru který obletěl planetu Zemi. Hodinu po startu rakety obletělo Gagarinovo jméno zeměkouli. Pak ji kosmonaut objel ještě jednou. Vydal se po cestách zasypaných květy a úsměvy. Obdržel nejvyšší vyznamenání několika států světa a stal se nejznámějším obyvatel Zeměkoule. 28. dubna 1961 navštívil také Československou republiku. A na počest prvnímu kosmonautovi vznikla okamžitě po jeho letu oslavná píseň Pozdrav astronautovi, kterou na slova Pavla Pacla zhudebnil Jaromír Hnilička a se svým swingovým orchestrem nazpíval Gustav Brom. Píseň začínala slovy „Dobrý den, majore Gagarine, tak jsme se konečně dočkali...“ Mezi řadou státních vyznamenání byl nositelem titulu Hrdina socialistické práce ČSSR. Středa 12. dubna 1961 zůstane navždy zapsána do dějin kosmonautiky, ale také do dějin celého lidstva. Poprvé v jeho historii se člověk dotkl vesmíru. Redakce

